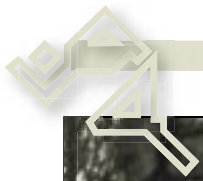

ATLETIKA
CYKLISTIKA
FOTBAL
HÁZENÁ
KANOISTIKA
LEDNÍ HOKEJ

Na škvárovém povrchu stadionu v Houšice překonal Emil Zátopek celkem osm světových rekordů. Potřeboval k tomu jen tři pokusy, některé z rekordů překonal mezičasem na delší trati.

Emil Zátopek na dráze stadionu ve Vítkovcích, na němž v roce 1949 vytvořil na trati 10 000 m své první dva světové rekordy.

Emil Zátopek

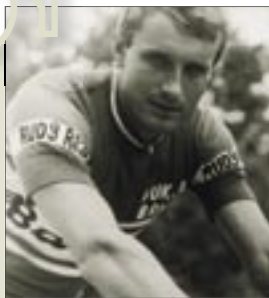
Vytrvalostní běžec, legenda naší i světové atletiky, jedna z největších osobností sportu. Čtyřnásobný vítěz olympijských her, držitel jedné stříbrné olympijské medaile, trojnásobný mistr Evropy, patnáctinásobný mistr republiky, vítěz desítek dalších slavných závodů, držitel 50 domácích rekordů, z nich 18 světových. V letech 1949 a 1952 byl vyhlášen nejlepším sportovcem světa, v roce 1997 byl vyhlášen nejlepším atletem 20. století.

Závodit začal ve Zlíně v roce 1941 pod vedením trenéra Haluzy, v roce 1945 vstoupil do Vojenské akademie v Hranicích na Moravě a už v roce 1946 vyhrál armádní mistrovství v Berlíně, o rok později v Hannoveru, a dostal se do povědomí celého atletického světa. Na OH 1948 v Londýně vyhrál závod na 10 000 m a získal první zlatou olympijskou medaili pro naši atletiku, v závodě na 5000 m skončil druhý. Vrcholem jeho kariéry jsou tři zlaté medaile z OH 1952 v Helsinkách, kde zvítězil v bězích na 10 000 m, 5000 m a v maratonu.

V běhu na 10 000 m byl sedm let nepřetržitě (1948 – 1954) nejlepším běžcem na světě, jako první zaběhl tuto trať pod 29 minut. V běhu na 5000 m byl světovým rekordmanem čtyři roky (1947 – 1950). Atletika pro něj byla královnou sportu, jehož propagátorem zůstal po celý život. Emil Zátopek nebyl jen talentem, svých úspěchů dosáhl především poctivostí, nesmírnou pracovitostí a sebekázní, jeho jméno se ve světovém sportu stalo synonymem houževnatosti. Za celoživotní přínos pro světový sport mu byl udělen Stříbrný olympijský řád, ceny fair play a Cena PhDr. Jiřího Stanislava Gutha-Jarkovského. Emil Zátopek zemřel 21. října 2000.

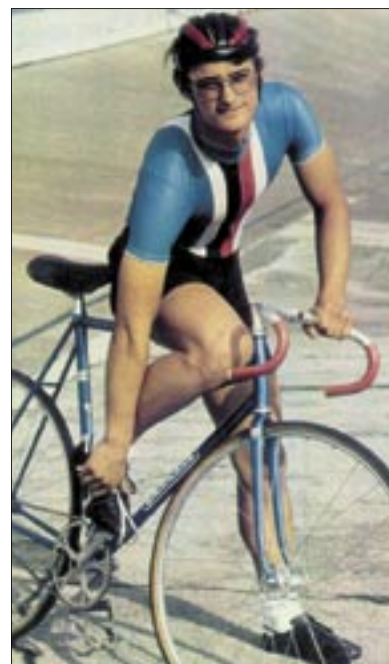

Zlatá olympijská medaile Emila Zátopka z OH 1948 v Londýně

Jiří Škoda

Člen družstva, které v závodě družstev na 100 km získalo bronzové medaile na OH 1980 v Moskvě a na MS 1981 v Praze. V roce 1984 obsadil na renomovaném amatérském etapovém závodě Tour de l'Avenir druhé místo, v roce 1977 byl v Závodě míru čtvrtý, v roce 1978 pátý. V roce 1980 získal titul nejlepšího cyklisty.

Igor Sláma, mistr světa v bodovacím závodě jednotlivců na mistrovství světa 1979 v Amsterdamu.

Michal Klasa

Silniční a dráhový jezdec, několikanásobný medailista. Na vrcholných světových soutěžích vybojoval jednu medaili na dráze a tři medaile v silničních závodech. Byl členem bronzového družstva na OH 1980 v Moskvě v silničním závodě na 100 km, ve stejné disciplíně vybojoval na MS 1981 v Praze bronzovou medaili a na MS 1985 stříbrnou medaili. Na MS 1974 v Montrealu startoval v družstvu, které ve stíhacím závodě na 4 km obsadilo třetí místo.

Bronzová medaile družstva stíhačů z OH 1980 v Moskvě

Družstvo stíhačů – bronzových medailistů z olympijských her 1980 v závodě na 4 km. Zleva: Jiří Pokorný, Martin Penc, Teodor Černý, Igor Sláma.

Hráči Dukly při startu na Americkém poháru v New Yorku. Zleva: Šafránek, Pavlis, Jelínek, Vacenovský, Šůra, sportovní reportér a spisovatel Ota Pavel, Masopust, Kouba, Pluskal.
Na dolní fotografii zleva: Masopust, Urban, Šafránek a Pluskal.

Ivo Viktor

Mrštný a rychlý, schopný bleskově řešit složité situace. Proslul svými přesnými výhozy až na soupeřovu polovinu hřiště. V Dukle se stal nástupcem Kouby, v letech 1963 – 1975 odchytil 316 utkání, za národní družstvo startoval (1966 – 1976) celkem 63x. Uvedl se vynikajícím výkonem v utkání proti Brazílii a bezbrankovou remízou s mistrem světa Anglií ve Wembley. Vrcholem jeho kariéry byl postup na ME a titul mistra Evropy v letech 1975 – 1976. Několikrát startoval ve výběrech UEFA a v družstvu Evropy. Na ME 1976 byl vyhlášen nejlepším brankářem, ve stejném roce třetím nejlepším hráčem Evropy, doma získal pětkrát titul fotbalista roku.

Miroslav Gajdůšek

Technický hráč, hrával na postu levého křídla, levé spojky a levého záložníka. Jeho předností byla prudká střela v plné rychlosti, prosadil se i do národního družstva. Za Duklu odehrál 355 zápasů (druhý nejvyšší počet po Masopustovi) a vstřelil 77 branek. Za reprezentační družstvo startoval 48x, hrál na ME 1980 a turnaji UEFA 1969.

Jiří Vicha

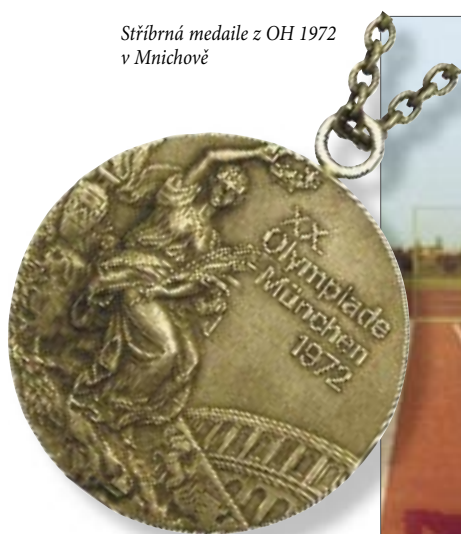
Začal s českou házenou ve Starém Plzenci, v Dukle chytal od roku 1952, aktivně hrál do roku 1973. Do roku 1985 Duklu trénoval, v letech 1970 – 1978, 1982 – 1985 a 1989 – 1991 vedl reprezentaci. Jako hráč se podílel dvakrát na postupu do finále, dvakrát na vítězství Dukly v PMEZ a na zisku čtyř medailí národního družstva na MS. Jako trenér vedl národní družstvo při zisku stříbrné medaile na OH v Mnichově a Duklu při vítězství v PMEZ v roce 1984.

Jiří Vicha, držitel dvou stříbrných (1958, 1961) a dvou bronzových medailí (1954, 1964) z mistrovství světa, později trenér Dukly a reprezentace. Na fotografii v brance na mistrovství světa 1964 v Praze.

Jiří Vicha byl v roce 1998 oceněn za celoživotní přínos pro světový sport Stříbrným olympijským řádem Mezinárodního olympijského výboru. Na fotografii v sále Karolina při dekorování předsedou MOV Juanem Antonio Samaranchem.

Stříbrná medaile z OH 1972 v Mnichově

Jaroslav Škarvan, nástupce Jiřího Vichy v brance. Mistr světa 1967, držitel stříbrné medaile z olympijských her 1972 v Mnichově.

Hráči Dukly na olympijských hrách 1972 v Mnichově. Zleva: Škarvan a Kavan, za nimi Satrapa, trenér Vicha, Beneš.

František Čapek

Původně se věnoval boxu a zápasu, v němž získal titul juniorského mistra republiky, s kanoistikou začal až ve třidvaceti letech. V roce 1939 se stal mistrem Čech a Moravy, na OH 1948 v Londýně vybojoval první místo a získal zlatou medaili. Od roku 1956 do roku 1978 vedl v Dukle oddíl kanoistiky. V současné době je vůbec nejstarším žijícím českým olympijským vítězem, v roce 2003 oslavil 89. narozeniny.

František Čapek, olympijský vítěz z roku 1948, držitel stříbrné medaile z mistrovství světa 1954 v závodě kánoí jednotlivců na 10km, později dlouholetý trenér Dukly.

Zlatá olympijská medaile Františka Čapka z OH 1948 v Londýně

Jiří Čtvrtečka

Původně se věnoval běhu na lyžích, ke kanoistice se dostal v roce 1961 jako voják základní služby a v loděnici Dukly pak zůstal až do roku 2002, kdy ukončil svou trenérskou činnost. Ve všech velkých závodech startoval plných patnáct let, 37x se stal mistrem republiky. Na třech olympijských hrách se probojoval do finále, v závodě kánoí jednotlivců skončil v roce 1968 v Mexiku čtvrtý, v roce 1972 v Mnichově sedmý, v roce 1976 v Montrealu byl šestý v závodě kánoí dvojic na trati 1000m a osmý na trati 500 m. Na ME 1967 v Duisburgu obsadil v závodě kánoí jednotlivců třetí místo na trati 1000 m, na MS 1970 v Kodani vybojoval bronzovou medaili, na MS 1974 v Mexiku bronzovou a na MS 1975 v Bělehradě stříbrnou medaili.

Jiří Čtvrtečka, mnohonásobný mistr republiky, účastník tří olympijských her, držitel bronzové medaile z mistrovství Evropy v roce 1967 a tří medailí z mistrovství světa (1970, 1974, 1975).

Petr Procházka, držitel jedné zlaté, čtyř stříbrných a čtyř bronzových medailí z mistrovství světa.

Petr Procházka

Do Dukly přišel v roce 1982 jako voják v základní službě a reprezentoval ji dvacet let. Přípravoval ho Jiří Čtvrtečka, od roku 1982 si vždy v některé z kanoistických disciplín vybojoval účast na mistrovství světa. Větších úspěchů dosahoval na kratší trati (500 m). Od roku 1994, kdy byla do programu MS zařazena disciplína C4 200 m, a on v ní startoval, vždy získal medaili (jednu zlatou, čtyři stříbrné a čtyři bronzové). Na ME vybojoval v této disciplíně tři zlaté medaile, na MS 2002 v Seville získal v závodě čtyřkánoí na 200 m stříbrnou medaili a stal se tak ve svých 38 letech nejstarším medailistou v loděnici Dukly.

Pavel Bednář

Člen armádního sportovního oddílu kanoistiky Dukla Praha od roku 1989, trénoval ve skupině Jiřího Čtvrtečky. V roce 1992 se prosadil na MS v Brisbane, kde získal bronzovou medaili v kanoistickém v maratonu. Na MS 1993 v Kodani vybojoval stříbrnou medaili v závodě kánoí jednotlivců na 10 000 metrů a společně s Fuksou postoupil do finále závodu kánoí dvojic na 1000 m. V roce 1997 v Dartmouthu byl se stejným partnerem třetí v závodě kánoí dvojic na 200 m. Od roku 1999 se specializuje na kanoistický maraton, v němž vybojoval tři stříbrné (1999, 2000, 2003) a dvě zlaté medaile (2001, 2002).

Pavel Bednář, výborný ve vytrvalostních disciplínách, osminásobný medailista z mistrovství světa, mistr světa v kanoistickém maratonu (2001, 2002).

Jan Hrbatý

Do Dukly přišel v roce 1961 z Prostějova, v Jihlavě hrál do roku 1980. Odehrál 572 ligových utkání a vstřelil 222 branek, je sedminásobným mistrem republiky. Za národní družstvo startoval 57x, dal 15 branek. Na OH 1968 rozhodl o zisku stříbrné medaile, když v utkání proti Švédsku vyrovnal na 2:2. Jako trenér mládeže má tři tituly mistra republiky, později vedl s Jaroslavem Holíkem ligový hokejový tým.

Stříbrná medaile
ze ZOH 1968 v Grenoblu

Tým Dukly Jihlava v dobách největší slávy. Zleva: v první řadě Suchý, Jiří Holík, Jaroslav Holík, Crha, trenéři Pitner a Neveselý, Lelek, Hrbatý, Klapáč, Šmíd, ve druhé řadě Bubla, Jonák, Kajkl, Horešovský, Čech, Eiselt, Augusta, Lička, Vorlíček, ve třetí řadě Balun, Dvořák, Plíhal, Novák, Davídek, Michek, Anđerle, masér Křížek.

LYŽOVÁNÍ
MODERNÍ PĚTIBOJ
MOTORISMUS
PARAŠUTISMUS
SPORTOVNÍ
STŘELBA

vybojovala bronzovou medaili, zatím jedinou naši běžeckou mužskou medaili ze zimních olympijských her. O rok později, na mistrovství světa 1989 v Lahti, skončila štafeta ve složení Petrásek, Švanda, Nyč, Korunka opět na třetím místě.

Další generaci závodníků, Stanislava Řezáce, Víta Fouska, Josefa Kučeru, Pavla Chluma a Lubomíra Buchtu, vystřídali koncem devadesátých let Jiří Magál, Petr Michl, Oldřich Hakl a Milan Šperl. Družstvo vede Květoslav Žalčík, vedoucím servisního týmu je Jan Pešina, který od roku 1992 pečuje o výběr a přípravu lyží na všech mezinárodních závodech.

V roce 1994 přišla do Dukly společně s osobním trenérem Stanislavem Frühaufem Kateřina Neumannová, jako sparringpartnerka se s ní v letech 1997 až 1999 připravovala Kateřina Hanušová. Od roku 1996 trénovala v Dukle pod vedením Václava Korunky a svého otce i mladičká Zuzana Kocumová. Nadějná juniorská závodnice, třetí na mistrovství světa juniorů 1998 ve Svatém Mořici na trati 5 km volně, první v Saalfeldenu v roce 1999 na 15 km volně, dvojnásobná armádní mistryně světa, však ze zdravotních důvodů svou sportovní kariéru v roce 2002 ukončila. Trojice těchto závodnic byla základem štafety, která se v nejvyšších soutěžích několikrát umístila do šestého místa.

Jedním z vrcholů českého lyžování byly zimní olympijské hry 1998 v japonském Naganu. Kateřina Neumannová vybojovala stříbrnou a bronzovou medaili a podílela se na šestém místě štafety, která byla ze tří čtvrtin postavena z lyžařek Dukly. Na dalších zimních olympijských hrách potvrdila, že patří do galerie nejlepších českých sportovců vůbec. V Salt Lake City získala znovu jednu stříbrnou a jednu bronzovou medaili, společně s Kateřinou Hanušovou se podílela na čtvrtém místě české štafety.

SJEZDOVÉ LYŽOVÁNÍ

Trénink sjezdových disciplín vedli v armádě v šedesátých letech Jan Vedral a Otto Janoušek, pozdější náčelník Armádního střediska vrcholového sportu Dukla Liberec a poté náčelník Správy vrcholového sportu Ministerstva obrany. Od léta roku 1970 začala v rámci armádního sportovního družstva lyžování pracovat tréninková skupina sjezdového lyžování. Jejím trenérem byl olympionik Jaroslav Janda, dřívější reprezentant Dukly Banská Bystrica. Ze známých lyžařů za Duklu závodili bratři Miloslav a Ivan Sochorovi, Milan Švitorka, Martin Vojtěch, Jiří Hoffmann a Dušan Porubský, všichni členové reprezentačního družstva. Na mezinárodních soutěžích se nejvíce dařilo Miloslavu Sochorovi. Na olympiádě 1976 v Innsbrucku se umístil v obřím slalomu na jedenáctém místě, v kombinaci obsadil sedmé místo. Družstvo sjezdového lyžování bylo zrušeno v roce 1981.

Nová skupina sjezdových lyžařů se začala tvořit po příchodu Lucie Hrstkové v roce 2000. Lucie Hrstková uspěla na mistrovství světa juniorů 2001, kde v obřím slalomu vybojovala stříbrnou medaili. Na zimních olympijských hrách 2002 v Salt Lake City tvořili reprezentační družstvo ve sjezdových disciplínách převážně závodníci a závodnice Dukly, kteří se na vrchol své závodnické kariéry teprve připravují, Ondřej Bank, Stanley Hayer, Borek Zakouřil, Lucie Hrstková, Petra Zakouřilová, Šárka Záhrobská a Gabriela Martinová. Stanley Hayer se v kombinaci umístil na desátém místě, Zakouřil byl dvanáctý, Bank šestnáctý. Cenné je i umístění Hayera na šestnáctém místě ve slalomu speciál.

AKROBATICKÉ LYŽOVÁNÍ

V posledních letech zařadil Mezinárodní olympijský výbor do programu zimních olympijských her některé moderní a ve světě rychle se rozšiřující disciplíny.

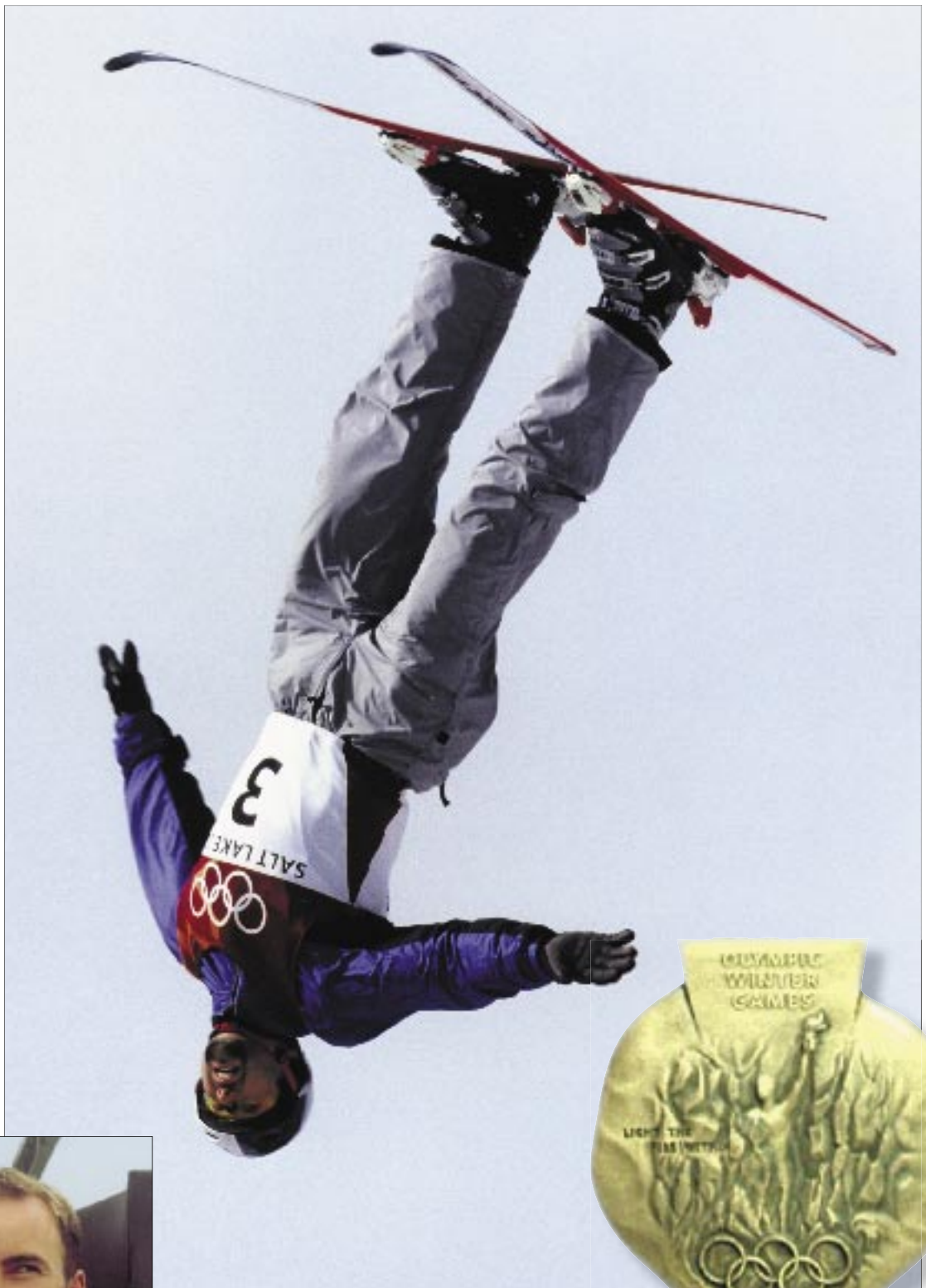
Prvním, kdo se u nás v akrobatickém lyžování mezinárodně prosadil, byl Aleš Valenta. Od poloviny roku 1997 se připravuje v podmínkách armádního vrcholového sportu. Na olympijských hrách 1998 v Naganu obsadil čtvrté místo, na olympijských hrách v roce 2002 se stal olympijským vítězem. V roce 2001 přišli do Dukly Valentův trenér Pavel Landa a akrobatická lyžařka Nikola Sudová, v roce 2002 snowboardistky Zuzana Vojtěchová a Petra Elsterová. Těm se lépe než na mistrovství světa, kde skončily na jedenáctém a dvacátém místě, daří v Evropském poháru, kde obsadily první dvě místa v celkovém hodnocení.

TRAVNÍ LYŽOVÁNÍ

Na základě své sportovní výkonnosti dostali v posledních letech možnost připravovat se v průběhu vojenské služby na mezinárodní soutěže i zástupci mladého sportovního odvětví – travního lyžování. Prvním armádním sportovcem, který v této disciplíně dosáhl mezinárodních úspěchů, byl Michal Mačát. V roce 1996 získal stříbrnou a bronzovou medaili na mistrovství Evropy a v roce 1997 se ve švýcarském Müstairu stal mistrem světa v super obřím slalomu.

Ještě lépe si vede Jan Němec, který v roce 2001 vybojoval titul mistra světa ve slalomu a v kombinaci, v roce 2002 vyhrál šest z dvanácti závodů Světového poháru a stal se jeho celkovým vítězem, v roce 2003 své vítězství ve Světovém poháru obhájil. Na mistrovství světa 2003 v italské Presolaně zvítězil v obřím slalomu, v super obřím slalomu byl druhý.

Aleš Valenta
při vítězném
skoku na zimních
olympijských
hrách 2002
v Salt Lake City.

Aleš Valenta

Začínal s gymnastikou, zkoušel skok o tyči, s akrobatickým lyžováním začal až v šestnácti letech. Na zimních olympijských hrách 1998 v Naganu skončil na čtvrtém místě, světové uznání si vydobyl o čtyři roky později na ZOH 2002 v Salt Lake City. Neopakovatelný zážitek při druhém soutěžním skoku a světová premiéra nejobtížnějšího skoku posunula Aleše Valentu z pátého místa až ke zlaté medaili.

Jiří Adam, držitel stříbrné medaile z olympijských her 1976 v Montrealu, později úspěšný trenér Dukly.

Jiří Adam

Stál u znovuzrození armádního moderního pětiboje, původně tříčlennou tréninkovou skupinu z roku 1995 doplňoval mladými talentovanými juniory a dorostenci. Zasloužil se o to, že na základě několikaletých stabilně vynikajících výsledků pětibojařů vznikl v armádě samostatný oddíl moderního pětiboje. V trenérské a manažerské činnosti využil zkušenosti získané z vlastní závodní činnosti. Na OH 1976 v Montrealu byl členem družstva, které získalo stříbrnou medaili, na OH 1980 v Moskvě byl s družstvem šestý v šermu kordem.

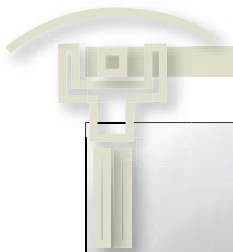
Libor Capalini

V Dukle od roku 1994, v současnosti je nejzkušenějším závodníkem a co do počtu medailí také nejúspěšnějším členem družstva. Získal osmnáct medailí, nejčastěji

je stříbrná z MS 1999. Je několikanásobným mistrem ČR, držitelem stříbrné a bronzové medaile z ME 1998 a mistrem Evropy 2002 v Ústí nad Labem. Na MS CISM vybojoval jedenáct medailí, tři z nich jsou zlaté. Jeho silnou stránkou jsou plavání a běh.

Libor Capalini, v současné době nejzkušenější a nejúspěšnější závodník Dukly. Na fotografii na trati závodu na MS CISM 2002 v Hradci Králové, kde obsadil druhé místo.

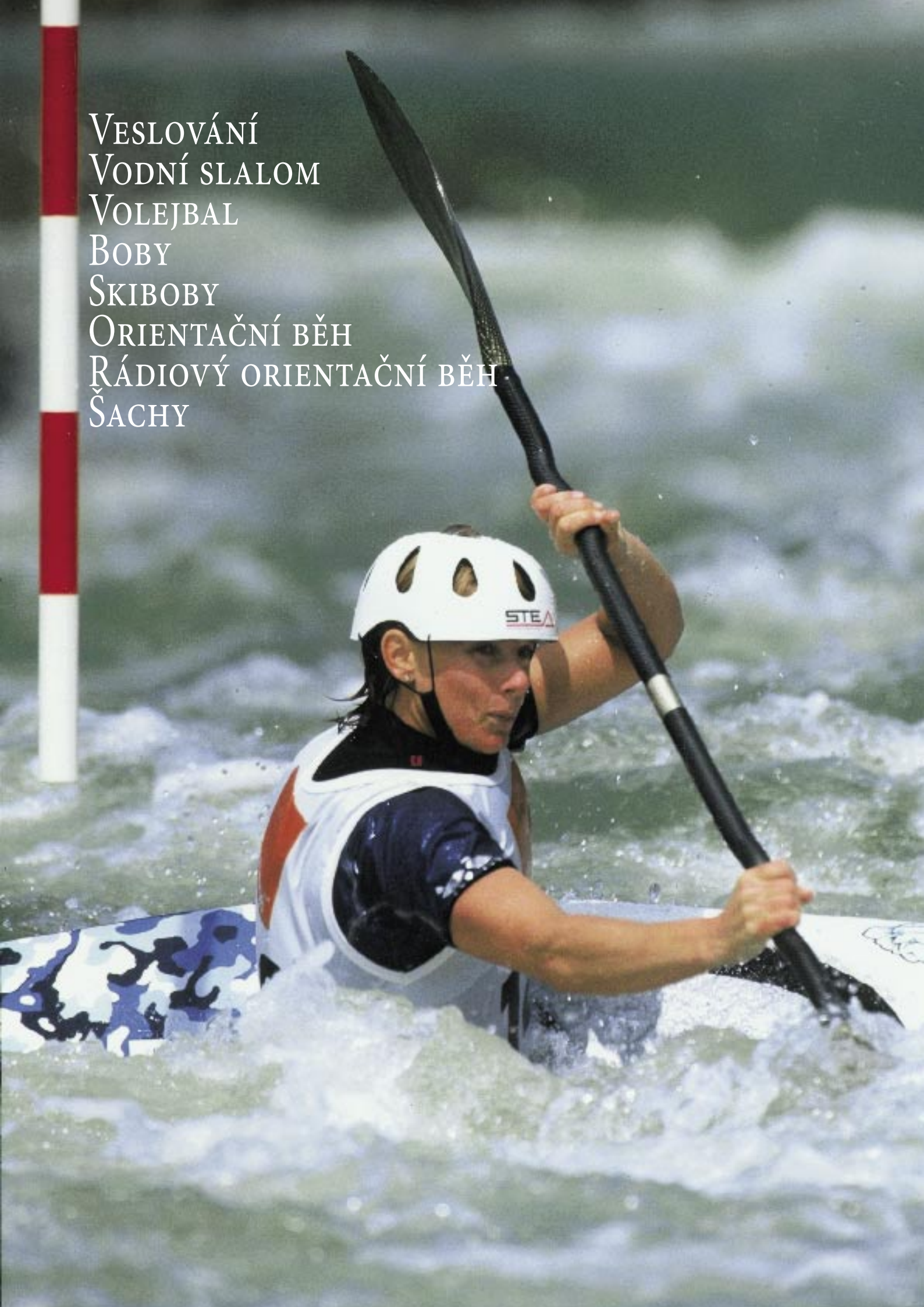
Skupinová akrobacie za volného pádu. Na snímku jsou zachyceni Gečňuk, Jurča, Zítka, Vedmoch (videokameraman Jan Wantula).

VÝSLEDKY ARMÁDNÍCH PARAŠUTISTŮ NA NEJVÝZNAMNĚJŠÍCH SOUTĚŽÍCH

MISTROVSTVÍ SVĚTA

1964	Leutkirch	1. místo	Jaroslav Jehlička	družstvo absolutně
1966	Lipsko	2. místo	Jaroslav Jehlička, Václav Kumbár	družstvo absolutně
1970	Bled	1. místo	Václav Kumbár, Josef Pospíchal	družstvo absolutně
		2. místo	Josef Pospíchal	jednotlivci absolutně
1972	Tahlequah	1. místo	Lubomír Majer	přesnost přistání, jednotlivci
		2. místo	Josef Pospíchal	individuální akrobacie
		3. místo	Josef Pospíchal	jednotlivci absolutně
		3. místo	Josef Pospíchal, Václav Kumbár, Lubomír Majer, Bedřich Chudoba	družstvo absolutně
1974	Szolnok	1. místo	Ivan Hoššo, Václav Hynek	družstvo absolutně
		3. místo	Václav Hynek	individuální akrobacie
		3. místo	Václav Hynek	jednotlivci absolutně
1976	Řím	2. místo	Ivan Hoššo	přesnost přistání, jednotlivci
1986	Ankara	1. místo	Josef Pavlata	jednotlivci absolutně
		2. místo	Josef Pavlata	přesnost přistání, jednotlivci
		2. místo	Josef Pavlata	individuální akrobacie
		3. místo	Josef Pavlata, Jaroslav Koribský, Vladimír Vacek	družstvo absolutně

VESLOVÁNÍ
VODNÍ SLALOM
VOLEJBAL
BOBY
SKIBOBY
ORIENTAČNÍ BĚH
RÁDIOVÝ ORIENTAČNÍ BĚH
ŠACHY

VÝSLEDKY ARMÁDNÍCH VODNÍCH SLALOMÁŘŮ NA NEJVÝZNAMNĚJŠÍCH SOUTĚŽÍCH

OLYMPIJSKÉ HRY

1992	Barcelona	2. místo	Miroslav Šimek	C2
1996	Atlanta	2. místo	Miroslav Šimek	C2
2000	Sydney	1. místo	Štěpánka Hilgertová	K1

MISTROVSTVÍ SVĚTA VE SJEZDU

1965	Spittal	1. místo	Ladislav Měšťan, Zdeněk Měšťan, Jiří Dejl, Zdeněk Fifka	3x C2
		2. místo	Jiří Vočka	C1
		2. místo	Jiří Vočka	3x C1
		3. místo	Jiří Dejl, Zdeněk Fifka	C2
1967	Špindlerův Mlýn	1. místo	Petr Sodomka	C1
		1. místo	Jiří Dejl, Zdeněk Fifka	C2
		1. místo	Petr Sodomka, Karel Kupfmüller	3x C1
		2. místo	Ladislav Měšťan, Zdeněk Měšťan, Jiří Dejl, Zdeněk Fifka, Milan Kalaš, Jaroslav Brejcha	3x C2
1969	Bourg St. Maurice	2. místo	Petr Sodomka	C1
		2. místo	Petr Sodomka, František Kadaňka	3x C1
		3. místo	Ladislav Měšťan, Zdeněk Měšťan	3x C2
1971	Merano	1. místo	Petr Sodomka	C1
		2. místo	Petr Sodomka, Karel Třešňák	3x C1
		2. místo	Ladislav Měšťan, Zdeněk Měšťan, František Kadaňka, Antonín Brabec	3x C2
1973	Muotathal	2. místo	Petr Sodomka, Karel Třešňák	3x C1
1975	Mavrovo	3. místo	Karel Třešňák	3x C1
1977	Spittal	2. místo	Oldřich Blažíček, Milan Gába	3x C1
		3. místo	Oldřich Blažíček	C1
2000	Treignac	1. místo	Kamil Mrůzek	3x K1
2002	Valsesia	1. místo	Kamil Mrůzek	3x K1
		3. místo	Kamil Mrůzek	K1

MISTROVSTVÍ SVĚTA VE SLALOMU

1965	Spittal	1. místo	Ladislav Měšťan, Zdeněk Měšťan, Milan Kalaš, Jaroslav Brejcha	3x C2
		1. místo	Jiří Vočka	3x C1
		2. místo	Jiří Dejl, Zdeněk Fifka	C2
		3. místo	Valík František, Plaček Antonín	3x K1
1967	Lipno	1. místo	Petr Sodomka, Karel Kupfmüller	3x C1
		2. místo	Ladislav Měšťan, Zdeněk Měšťan	3x C2
		3. místo	Ladislav Měšťan, Zdeněk Měšťan	C2
		3. místo	Karel Kupfmüller	C1
1969	Bourg St. Maurice	2. místo	Ladislav Měšťan, Zdeněk Měšťan	C2
		2. místo	František Kadaňka, Petr Sodomka	3x C1
		2. místo	Ladislav Měšťan, Zdeněk Měšťan	C2
1971	Merano	3. místo	Petr Sodomka	C1
		3. místo	Petr Sodomka, Karel Třešňák	3x C1
		3. místo	František Kadaňka, Antonín Brabec, Ladislav Měšťan, Zdeněk Měšťan	3x C2
1973	Muotathal	1. místo	Petr Sodomka, Karel Třešňák, Jaroslav Radil	3x C1
		2. místo	Karel Třešňák	C1
		2. místo	František Kadaňka, Antonín Brabec, Josef Havela, Bohumil Machát	3x C2
1975	Skopje	1. místo	Petr Sodomka	C1
		2. místo	Jaroslav Radil	C1
		1. místo	Petr Sodomka, Karel Třešňák, Jaroslav Radil	3x C1
		2. místo	František Kadaňka, Antonín Brabec	3x C2
		3. místo	František Kadaňka, Antonín Brabec	C2